

הכנסת השבע-עשרה

הצעת חוק של חבר הכנסת ישראל חסון

פ/17/1637

הצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון – זיהוי המגיבים באתרי אינטרנט),
התשס"ז-2006

תיקון סעיף 4 1. בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982¹, בסעיף 4, אחרי סעיף קטן (ו) יבוא:

"(ז) בלי לגרוע מסמכויות השר לפי סעיף זה, השר יקבע, בתקנות או ברשיון, הוראות לענין חובתו של בעל רשיון מיוחד למתן שירותי גישה לאינטרנט, להבטיח כי באתרי אינטרנט שבהם ניתנת לגולשים האפשרות להגיב על תוכן הידיעות המפורסמות באתר, יידרשו הגולשים להזדהות בדרך שניתנת לאימות באמצעים סבירים כתנאי למתן אפשרות להגיב לתוכן כאמור."

דברי הסבר

אתרי האינטרנט הינם אחד מאמצעי התקשורת הפופולאריים ביותר ותפוצתם רבה יותר מחלק לא מבוטל מאמצעי התקשורת האחרים. בנוגע לכלל אמצעי התקשורת חלים כללים המחייבים את מנהלי אמצעי התקשורת לזיהוי האנשים אשר מעוניינים להתבטא באמצעותם, במטרה לשמור על כללי תרבות בסיסיים, ועל-מנת שהמתבטא יהיה אחראי לדבריו וחלילה לא יפגע בנושא כתיבתו. כיום, במסגרת התגובונים ("טוקבקים") באינטרנט אין חובה של מנהלי האתר לזהות את הכותבים, מה שיוצר לעיתים תכופות, תגובונים חסרי תרבות ולעיתים לא מבוטלות פגיעה אישית ישירה בנושא התגובון.

הצעת החוק מחייבת את ספקיות האינטרנט לתת תשתית רק לאתרים בהם קיים זיהוי כלשהו לכותבי התגובות.

¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.

במסגרת הצעת החוק אנשים יוכלו להמשיך להגיב בעילום שם, אולם שמם ופרטיהם יהיו שמורים במערכת.

מטרת החוק המוצע הינה ליצור, מחד, גורם מרסן לכותבי התגובונים לביצוע בקרה עצמית, ומאידך לטפח תרבות דיון ראויה אשר תעלה את ערך ואיכות התגובונים שהנה אמצעי חשוב ביותר לטיפול שיח ציבורי.

במידה ותגובה כלשהי, יש בה מעין הוצאת דיבה או פגיעה ברגשותיו של אדם כלשהו, תהיה לאדם זה, בהתאם למוצע בחוק זה, היכולת לדרוש את זיהויו של המגיב על-מנת שיוכל לעמוד על זכויותיו.

הדרכים לזיהוי הן רבות. לשם דוגמא, קיים מודל בפורומים השונים של מסירת פרטי הכותב, אשר נשארים שמורים במערכת, בעוד שהגולש יכול להמשיך לכתוב תחת כינוי שבחר לעצמו.

אין ספק כי זיהוי מוחלט לא ייתכן, אך להצעה זו מימד הרתעתי ומוסרי משמעותי לצמצום התופעה הפסולה ולקידום תרבות השיח בישראל.

הוגשה ליו"ר הכנסת ולסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
ח בחשון התשס"ז - 30.10.06